מי שאמר פרק שלישי נזיר כ.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

ובית הלל סברי [ו]משום אוירא גזרו עליה לא דכולי עלמא [א]משום גושה גזרו עליה וב"ש סברי בסתם נזירות קיימנא וב"ה סברי כי קיימנא בתחילת נזירות: מעשה בהילני המלכה וכו': איבעיא להו בשנטמאת ואליבא דב"ש או דלמא בשלא נטמאת ואליבא דב"ה ת"ש עלתה לארץ והורות ב"ה שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות וכו' ואי ס"ד בשנטמאת ואליבא דב"ש אי הכי ר' יהודה אומר לא היתה נזירה אלא י"ד שנה י"ד שנה ושלשים יום מיבעי ליה תניא נמי הכי רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר דאמר קרא [ו]זאת תורת הנזיר (ו) [ז]התורה אמרה כי נטמא ביום מלאת תגן לו תורת נזיר: **מתני'** [ח]מי שהיו שתי כיתי עדים מעידות אותו אלו מעידים שנזר שתים ואלו מעידים שנזר חמש ב"ש אומרים נחלקה העדות ואין כאן נזירות וב"ה אומרים [ט]יש בכלל חמש שתים שיהא נזיר שתים: **גמ'** מתני' דלא כי האי תנא דתניא [י]רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר לא נחלקו ב"ש וב"ה על שתי כיתי עדים אחת אומרת שתים ואחת אומרת חמש שיש בכלל חמש שתים על מה נחלקו על כת אחת אחד אומר שתים ואחד אומר חמש שב"ש אומרים נחלקה עדותן ובה"א יש בכלל חמש שתים אמר רב הכל מודים במונה א"ל רב חמא לרב חסדא מאי קאמר אילימא אחד אומר חמש ולא שתים ואחד אומר שתים ולא חמש הא קא מכחשי אהדדי אלא אחד אומר אחת ושתים ואחד אומר שלש ארבע חמש

לימא בהא קמיפלגי דב"ש סברי ארץ העמים משום גושא גזרו וב"ה סברי משום אוירא גזרו. מית ספרים דגרסי הכי דב"ש סברי ארץ העמים משום גושא גזרו עליה ולא על חוליא ומותר ליכנס בה בזיזה מינה ומגדל וב"ה סברי חפילו על חוליא גזרו ומ"ה התמירו לפתור הכל וקשה לגירסת זו דמאי טעמא דב"ש דגזרו מ"מ לפתור הכל מידי דהוה מנית הקברות דלמיגו מטמא בחוץ ופ"ה קותר הכל לכן נראה דגרסינן איפכא ב"ש סברי משום חוליא גזרו והתמירו בארץ העמים וב"ה סברי משום גושא גזרו וא"ת והשתא נמי מאי טעמא דב"ש מטו משום דהתמירו בה יותר מקבר לא יטמוד מלא ל' ו"ל לחין הכי נמי דכיון דהתמירו בה לגזור על חוליא גלו לכל דחומה טומאה חיגה מלא מדרכון ולכך קני לן דיקתור שלשים יום מלא מיחלפא בטומאה דחוריימא וב"ה סברי משום גושא גזרו וכיון דהיכי כקבר גרוע שיקתור הכל ומשום דמיחלפא בארץ העמים בקברות וכענין שבארץ זו אוכל בפ' כהן גדול (לקמן דף נד:) דקאמר מי משום חוליא ל"ל הזאה לכל מי משום גושא ניחא לטעמיך דהזאה בשאר טומאות ולפ"ז ה"ג לא דב"ע משום חוליא גזרו ולכך ניחא לב"ש דלא קנים מלא ל' יום וב"ה שבתי א) מע"ג דגלוי לכל דטומאה דלרבנן הוא ואינה בשאר טומאות כדאמר בהכל קפרין ב"ש על שתי כיתי עדים אחת אומרת שתים ואחת אומרת חמש שיש בכלל חמש שתים על מה נחלקו על כת אחת אחד אומר שתים ואחד אומר חמש שב"ש אומרים נחלקה עדותן ובה"א יש בכלל חמש שתים אמר רב הכל מודים במונה א"ל רב חמא לרב חסדא מאי קאמר אילימא אחד אומר חמש ולא שתים ואחד אומר שתים ולא חמש הא קא מכחשי אהדדי אלא אחד אומר אחת ושתים ואחד אומר שלש ארבע חמש

א

היה כך שנטמאה כשוף מנין של החרן וע"כ היתה נזירה להם נזירות כ"ש שנה מו דלמא בשלא נטמאת ורבי יהודה מלינה דב"ה דוקא לב"ש דלא קנים מלא ל' יום וסבר רבי יהודה מלינה דב"ה דוקא לב"ש לא הוצרכה ל"ד שנים וכו' שנים ול' יום מיבעי ליה. ב] ולא עלתה לא"י וכו' ואי ס"ד בשנטמאת ואליבא דב"ש אי הכי ר' יהודה אומר לא היתה נזירה אלא י"ד שנה י"ד שנה ל' יום מיבעי ליה. ב] ולא גרסינן מה שכתוב בספרים ועוד [ב] מתניתין ופ"ת ולמה ל' יום היו מובלעים בז' שנים הרמשונים כגון שעשתה כמו"ל ז' שנים מקר מדם ושלשים יום דקנסא בארץ [הרי] ז' שנים ולא יותר ונטמאה בשוף ל' יום של הקנס ועשתה עוד ז' שנים הרי י"ד בין הכל ועוד קשה למה לו להלהיך דכרי ת"ק לג יניח ללא כרי ר' יהודה לדקדק מהם וי"ל דמ"ה מיבעי ליה דכרי ת"ק לג לחומרי דלמ"ק לג מיירי בהבלעה דקתני ולבסוף שבע שנים נטמאת ונמלאת נזירה כ"ח שנה (ול' יום) [ג"כ] גם דברי ר' יהודה לג מיירי בהבלעה ופ"כ י"ד שנים ושלשים יום מיבעי ליה: **מי** שהיו שתי בתי עדים מעידות אותו אלו מעידין שנזר שני נזירות ואלו מעידין שנזר חמש נחלקה עדותן. ואין כאן נזירות כלל ופ"ת היכי דמי לא שתק לאחר מיכן ואחת אמרה כהולדתי למיל וי"ל שהגולד אמיקה כהולדתי למיל וי"ל דמשמע מכאן כל אחת אומרת מודה לאחת שמא לא מודה לה יהיה כהולדתו פ"ק דמומר מיני יודע והשתא נראה לתן לפי העדות פ"ק כשנמוק ונלמד שמי הכיתות יחד דלא הוי שמיקותיה כהולדתו דלמו מודה הוא דאמר מה לי להכחישן הא שמיהן מכחישין זה את זה: וכ"ה אומרים יש בכלל אחד שנים שנים. [ומונה] ג' דהוי כלילו דאמרו שמיהן שנים נזרדו.

ט) **קתני** רישא ב"ש בו'. כל זה לא היה לריך לולחי בריפוא קיימינן ולמן נזיר אחד משונה: **מתניתין**. דקתני דפליגי ב"ש וב"ה בשתי כתי עדות [דלא כהאי] תנא דלי' שמעתא: **אמר** רב הבא מודים במונה. שמלוקה העדות לרבי ישמעאל דאמר דפליגי בית שמאי ובית הלל בכל אחת מהן היינו בשתים ואחד אומר שתים ואחד אומר חמש אבל אם מונה כדמסיק ואזיל מלוקה העדות: **מאי** קאמר. כלומר והיכי דמי מונה דקאמר מילימא דקא מכחשי אהדדי להיות כדקאמר אחד ושתים ואחד אומר שלש ארבע